

Válasz Jayadvaita Swami „Hol tévednek a *Ritvikek?*” című írására

Kedves Jayadvaita Swami,

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatunkat, minden dicsőséget Srila Prabhupadanak!

Köszönjük szépen, hogy elküldted nekünk a „Hol tévednek a *Ritvikek?*” című írásodat. Semmi kétség afelől, hogy eddig ez a legjobban megírt és a legkomolyabb támadás amelynek elébe néztünk. Az általad felvetett kérdéseket sokkal részletesebben fogjuk tárgyalni egy nemsokára megjelenő írásunkban, melyet a GBC-nek fogunk leadni. De úgy gondoltuk, hogy a jól átgondolt írásod egy sokkal gyorsabb választ igényel. Mivel csak egy pár napja kaptuk meg az írást, ezért sietve írtuk meg ezt a választ, és emiatt inkább csak egy irányvonalnak és nem pontosnak kell tekinteni.

A Posztumusz *Ritvik* elmélet megalapozására vonatkozó állításaiddal nagyrészt egyetértünk. Az idő rövidsége miatt főleg azokat az állításaidat fogjuk tárgyalni amelyekről úgy érezzük, hogy jobban utána kéne nézned, ezek az 1 és 6 szakaszok. Értékelni tudjuk, hogy a 2, 3, 4 és 5 szakaszokat csak abban az esetben tudnánk figyelembe venni, hogyha már elfogadtuk azt, hogy Srila Prabhupada egy posztumusz *Ritvik* (mostantól: p.s. *Ritvik*) rendszert hagyott jóvá. Önmagukban ezeket nem tudnánk értékelhető bizonyítékként elfogadni, és nem is kezeltük őket így.

Nagyon helyesen rámutatsz a *Ritvik* csapatok közötti eltérő doktrínákra. Nem is pazaroljuk a drága idődet a GBC tagoknak az évek során kialakult álláspontjai sokféleségének a bemutatására. Elég annyit mondanunk, hogy a nyílt párbeszéd csak letisztázza az emberek elméjében létrejövő félreértéseket.

Csak köszönni tudjuk, hogy a 'posztumusz' kifejezés helyett a 'samadhi-utáni' kifejezést használod hiszen az előbbinek modern csengése van. A továbbiakban mi is örömmel fogjuk használni ezt a kifejezést. A kedvenc módszeredet a *parampara* folytatására a következőkben 'Többszörös *Acarya* utódlási rendszer' azaz M.A.S.S szóval fogjuk jellemezni. - (Ebben a kontextusban az '*Acarya*' szót a legerősebb értelmében fogjuk használni: avató lelki tanítómester vagy *diksa* guru).

Az elemzésed szerint mi a 'kemény *Ritvik* vonal' képviselői vagyunk, de egy apró ódosítással (aláhúzva):

Srila Prabhupada kellene, hogy legyen az egyetlen avató *acarya* az ISKCON-ban, mindaddig amíg a mozgalom fennáll. A mi alázatos véleményünk szerint az ISKCON minden egyes tagjának tanító lelki tanítómesterré, azaz *siksa* guruvá kellene válnia.

„Minden GBC-nek oktató gurunak kell lennie. Én vagyok az avató guru, és te legyél az oktató guru azzal, hogy azt tanítod amit én tanítok és azt csinálod amit én csinállok.”

(Srila Prabhupada levél Madhuvisa Swaminak, 4.8.75)

Bárki aki saját tanítványt szeretne avatni az természetesen csinálja, de ehhez hozzon létre egy saját mozgalmat. Srila Prabhupada a tanítványait folyamatosan arra buzdította, hogy 'lelki tanítómesterek' legyenek, de *siksa* és nem *diksa* guruk. Ez teljesen világos a C. C. '*amara ajnaya guru hana*' szakasz magyarázatából:

„A legjobb ha nem fogadunk el tanítványokat”.
(C. C. *Madhya Lila* 7:130)

Most térjünk rá a te írásodra.

Kezdésként, úgy érezzük, hogy az írásodban két alapvető feltevés is komolyan hibádzik. Az első az, hogy a p.s. *ritvik*, definíciója szerint a tanítványi láncolat, azaz a guru *parampara* végét jelenti. Ez egy hibás feltevés.

A *parampara* örök. Srila Prabhupada szerint a sankirtan mozgalom, vagyis az ISKCON, más csak 9500 évig fog fennállni. Az örökkévalósággal összevetve ez a 9500 év semmi, csupán egy pillanat. Ez az az idő intervallum amin belül Srila Prabhupada lesz a összekötő kapocs az ISKCON-on belül. Ezen időtartam után már igencsak nehéz lesz követni a p.s. *ritvik* rendszert, hiszen a gyakorlóira vadászni fognak, és meg fogják enni őket (néhányunk már most ezen bánásmódban részesül). A korábbi *acaryák*, több száz, sőt ezer évekig a 'jelenleginek' számítottak. Erre jó példa Srila Vyasadeva. Nem találunk arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a Madhvacharya előtti időszakokban, a tanult bölcsek aggódtak volna amiatt, hogy Srila Vyasadevvel véget ér a *parampara*. Akkor miért kell ennyire foglalkozni az időtartammal amíg Srila Prabhupada marad a jelenlegi kapocs?

A második állításod amihez sürgősen hozzá kell szólnunk, az az általad bevezetett 'sima vanília' fogalom. Ha létezik egy olyan sajátosság ami a legjobban jellemzi a *diksa* átadását a guru *paramparankban*, akkor

ez az, hogy teljesen eltér a megszokottaktól. Ennek ellenére te ezzel foglald keretbe az egész *ritvik* koncepciót. Mi úgy érezzük, hogy a 'sima vanília' keretnek súlyos hiányosságai vannak, és ezért nagyon félrevezető.

Annak ellenére, hogy vázlatosan leírod a 'sima vanília' *diksa* folyamatát, mi bátorkodtunk azzal, hogy bemutassuk ezt a következő alapállást:

Szerinted a *diksa* általános formája az, hogy a guru minden olyat megtanít a tanítványának amit a Krisna tudatról tudnia kell. A tanítvány nem kérdezhet csak a filozófiáról, hanem személyesen meg kell közelítenie és szolgálnia is kell a gurut – (Abban nem vagyunk biztosak, hogy ezt a közeledést és szolgálatot a **fizikai teste** felé kell végezni, egy az egybe. Ha igen, akkor ez biztos nem Srila Prabhupada módszere volt – Nagyon sok tanítványa **fizikailag** nem is találkozott vele). Miután a guru elhagyta a bolygót, a tanítványnak főleg az elkötelezettsége végett van továbbra is kapcsolata a guruval és azonnal szabadon tevékenykedhet *diksa* guruként, a saját tanítványait avatva.

Bármely más alapállásnak lenne egy meghatározott íze, és így nem lenne 'sima vanília'. Úgy tűnik, hogy szerinted ezzel a képpel mindenki boldog lenne. Lehet, hogy még annál is nagyobb bajban vagyunk, mint ahogy azt gondoltad.

Vessünk egy közelebbi pillantást a sima vaníliára.

Az első példa amit bemutatasz, az éppen a bolygóközi *diksát* írja le, (*Bhagavad Gita* 4.1). Srila Prabhupada így kommentálja ezt a verset:

„Tehát nem volt semmi nehézség a Manuval és Manu fiával Iksvakuval történő kommunikációval. Létezett kommunikáció, vagy a rádió rendszer olyan jól működött, hogy tudtak kommunikálni a bolygók között.”
(BG lecke 1968).

Érdekes módon a *diksa* ezen formája nem tűnik összeegyeztethetőnek azzal, amit 'szokványos vanília' címen próbálsz velünk elfogadtatni. Hacsak nem azt állítod, hogy a tanítvány részéről az is 'sima', hogy olyan lelki tanítómestert fogadnak el aki fizikailag nincs jelen a bolygónkon. Be kell vallanunk, hogy az ötlet figyelemreméltó. Ha belegondolunk, a *diksa* ezen formája kényelmesen megfér a p.s. *ritvik* rendszer mellett. Végül is tudjuk, hogy Srila Prabhupada még mindig itt van az univerzumban, és személyesen ad útmutatást a tanítványainak, legalábbis azoknak, akik hisznek abban, hogy a kommunikáció ilyen fajtája létezik:

„Korábban azt kérdezted, hogy igaz-e, hogy a lelki tanítómester mindaddig itt marad az univerzumban amíg minden tanítványa visszakerül a lelki világba. A válasz igen, ez a szabály”.
(Srila Prabhupada levele Jayapatakanak 1969/11/7).

Azt is tudjuk, hogy Srila Prabhupada mint *Mahabhagavat* legalább olyan hatalmas mint olyan félistenek mint Iksvaku. Tehát biztos nem okozhat neki nehézséget a *diksa* átadása a leendő tanítványoknak, bármelyik bolygón is legyen. Ez a kapcsolat inkább misztikusabbnak tűnik mint egyszerű elkötelezettségnek:

„Pont úgy mint ahogy Krisna egyszerre jelen tud lenni milliónyi helyen, a lelki tanítómester is ott tud megjelenni, ahol a tanítvány szeretné. A lelki tanítómester az elv, és nem a test. Pont úgy mint ahogy a televíziót több ezer helyen tudják egyszerre nézni, a távsugárzás elvéből kifolyólag.”
(Srila Prabhupada levele 1968/16/5)

A földöntúli *diksával* létrehozható belső megvalósítás mellett, nekünk még a Srila Prabhupada által a fizikai jelenléte **alatt** létrehozott, lelki infrastruktúra és támogató rendszerből származó előnyök is megadatottak. Ez a **fizikai** támogató rendszer tartalmazza a könyveit (amelyektől ő semmiben sem különbözik), a kazettáit, videóit, murtikat, templomait, mozgalmát, a GBC-t, stb. stb.

Ha tényleg azt gondolod, hogy a 4.1 egy példa a 'sima' *diksára* akkor meglehet, hogy nem is állunk olyan távol egymástól. Az egyik fő ellenvetésünk ahhoz, hogy elfogadjuk a július 9.-i utasítás *mukhya vrittijét* azaz szó szerinti értelmezését az, hogy a földöntúli *diksa* folyamata szemben áll a sastrákkal. És ennek ellenére azzal, hogy a 4.1-et használod a *parampara* egyetlen *sastrikus* példájaként, arra engedsz minket következtetni, hogy ez az amit kéne csinálni.

A következőkben mutatunk néhány példát a *paramparánkban* fellelhető *diksa* folyamatok sokféleségére.

Úgy találtuk, hogy a 'sima vanília' cáfolatai öt alapvető kategóriára oszthatóak. Azonban nem tagadjuk, hogy sokkal több kategória is létezhet:

1) Hézagok.

Ezek azok esetek amikor a *paramparából* eltávozik (meghal) egy *acarya*, és nincsen egy következő kapocs aki rögtön neki kezdhetne az avatásnak. Vagy az a személy aki a következő kapocs lenne nem kapott azonnali felhatalmazást a lelki tanítómestertől, hogy eltávozásakor vagy utána azon nyomban avathasson. Például a mi *sampradayánkban* Srila Bhaktisiddhanta eltávozása és az azt követő első hiteles avatás között mintegy húsz év telt el. A száz évnél nagyobb hézagok sem példa nélküliek a tanítványi láncolat tagjai között.

2) Fordított hézagok.

Ezek azok az esetek amikor egy *acarya* még nem hagyta el a testét, de a tanítványai már elkezdtek avatni. Például az Úr Brahma még nem hagyta el a testét, és ennek ellenére az őt követő guruk sok sok generációja több milliónyi tanítványt avatott már fel. A GBC nem régen közzétett könyve '*Guruk és avatás az ISKCON-ban*' ('*Gurus and initiation in ISKCON*', 23. oldal) szerint, ez egy gyakran előforduló jelenség a *sampradayankban*.

3) Siksa/ diksa kapcsok.

Ezek azon esetek amikor a tanítvány úgy fogad el egy *acaryat* lelki tanítómestereként, hogy az már régen elhagyta ezt a bolygót. Az, hogy ez eltávozott *acarya* az *siksa* vagy *diksa* guru-e a tanítvány számára az gyakran nem teljesen világos. Srila Prabhupada nem köti ezt ki általánosan. Annak ellenére, hogy ezek a tanítványok változatlanul átmennek egy fajta ceremónián egy fizikailag jelen lévő személy vezetésével, ez nem zárja ki az eltávozott *acaryat* abból, hogy *diksa* guru legyen, pont úgy mint ahogy egy *ritvik* ceremónia nem azt jelenti, hogy a templom elnök vagy a névadó *ritvik* a *diksa* guru.

4) Az avatás módja

Ezek, a szabályosságot nélkülöző formái az avatásnak, amelyek során egyedi vagy elképzelhetetlen módon kerül sor a *diksa* átadására. Például az Úr Krisna az Úr Brahmanak. Vagy ahogy az Úr Caitanya belesuttog egy Buddhistának a fülébe.

5) Utódlási rendszerek.

Ez a *sampradayankban* található egymástól különböző utódlási rendszerekre utal. Például Srila Bhaktisiddhanta egy 'Önragyogó' utódlási rendszert hagyott jóvá. Mi úgy tudjuk, hogy Srila Prabhupada egy képvisleti *acarya* rendszert hagyott hátra, utódokként a könyveivel.

Ilyen széles választékkal szemben ez egy kemény kihívás nekünk, hogy azonosítani tudjuk mit is jelent a 'sima vanília'. És ennek ellenére tagadhatatlanul létezik a *diksa* ezen formája a *paramparankban*. Most nézzünk meg néhány további eltérést a 'sima vaníliától':

Úgy tűnik, hogy Srila Bhaktivinoda Thakura formálisan senkit sem avatott fel, és felállított egy nagy nama hatta rendszert egyetlen *diksa* guruval sem a láthatáron. Ez vajon 'sima vanília'? Az Úr Chaitanya senkinek sem adott formálisan avatást; úgy tűnik, hogy Haridas Thakura se nem kapott se nem adott formálisan avatást. Ezek klasszikus példák lennének a 'sima vaníliára'? Annak ellenére, hogy felhatalmazott volt, Srila Gaura Kishora dasa Babaji, senkit sem akart felavatni és Srila Bhaktisiddhantanak gyakorlatilag a saját jelenlétével kellett őt rákényszeríteni erre. Ez vajon 'sima vanília' viselkedés? Srila Bhaktisiddhanta úgy hagyta el a bolygónkat, hogy csak egy GBC létrehozására adott instrukciót, és nem adott felhatalmazást egyik tanítványának sem arra, hogy avasson. Srila Prabhupada nagyon sok erre vonatkozó megjegyzést tett az istentestvéire, hogy azok nincsenek felhatalmazva arra, hogy *acaryaként* (avató gurukként) tevékenykedjenek:

„Az istentestvéreim közül senki sem képesített arra, hogy *acarya* legyen”.

(Srila Prabhupada levele Rupanuganak, 1974/28/4)

„Végülis azt tudom mondani nektek, hogy ő (Bon Maharaja) nem egy felszabadult lélek, tehát nem tud senkit sem felavatni a Krisna tudatba. Ahhoz speciális áldás kell a felsőbb autoritásoktól.”

(Srila Prabhupada levele Janardanának, 1968/26/4)

Srila Bhaktisiddhanta már elhagyta a bolygónkat, vagyis a te 'sima vanília' koncepciód alapján azt gondolhatnánk, hogy semmi sem akadályozhatná meg az ISKCON-ban manapság gyakorolt 'mindenkinek szabadon' gurut, de úgy tűnik, hogy Srila Prabhupada erre nem adott zöld utat:

„Ha mindenki csak avat, akkor ellentmondások születnek. Amíg ez folytatódik, addig csak kudarcnak fogunk elébe nézni.”

(Srila Prabhupada Phalgun Krishnan Pancami, 23. vers).

Srila Bhaktisiddhanta úgy ment el, hogy majd ki fog emelkedni egy önragyogó *acarya*. Harminc évvel később ez meg is történt. Ez vajon 'sima vanília' volt? Sok oldalnyi példát tudnánk mutatni a nem sima vanília, és jó néhány példát a tutti frutti-ra, (főleg a *samadhi*-utáni időszakra), de reméljük látod, hogy mit is akarunk mondani.

Ha a 'sima vaníliával' te arra az általános elvre utalsz, hogy elfogadjunk egy gurut aki a jelenlegi kapocs, és aki egy felhatalmazott tagja a tanítványi láncolatnak, akkor teljesen egyetértünk. A p.s. *ritvik* rendszer megengedi azt, hogy akárhányan megtudják közelíteni, érdeklődni és szolgálni Srila Prabhupadat, aki pont egy ilyen lelki tanítómester. Ennek az elfogadásnak a konkrét lebonyolítása a hely, idő és körülmény függvénye, de az elv az megmarad. Ez az elv sehogy sem kompromitálódik a p.s. *ritvik* rendszerben.

A *Bhagavad Gita* (1983-as kiadás) borítója szerint, amelyet te magad bíráltál, Srila Prabhupada a jelenlegi képviselője a tanítványi láncolatnak. Annak ellenére, hogy a saját magad által bírált könyv borítóján ezt tisztán olvashatjuk, amikor legutóbb találkoztunk, még nagyon nyomatékosan ragaszkodtál ahhoz, hogy igazából nem Srila Prabhupada a jelenlegi képviselője a tanítványi láncolatnak.

Ahhoz, hogy alátámaszd az álláspontod drámai változását 1983 óta, azt állítottad, hogy ' ahhoz, hogy egy

szoron következő kapcsolat legyen, a gurunak fizikailag jelen kell lennie'. Emlékezhetsz arra, hogy utána néztünk a ' soron következő kapocs vagy kapcsolat' fogalomnak a fólión, és azt találtuk, hogy egyetlen helyen fordul elő méghozzá a *Srimad Bhagavatamban*. Az ehhez kapcsolódó részt elolvasva nem találtuk semmi nyomát a fenti állításodnak. Ezután azt mondtad, hogy a ' soron következő ' szót definíció szerint megegyezik a ' fizikailag jelen' fogalommal. Még akkor sem tértél el az előző véleményedtől, amikor odavittünk neked egy szótárat, és abban együtt megnéztük. A következőkben lezárjuk a ' soron következő kapocs' témával kapcsolatos nyitott kérdéseket, mielőtt visszatérnénk az írásodra.

Mi nem fogadjuk el, hogy - 'a soron következőnek fizikailag jelen kell lennie' - a következő okok miatt:

1. A 'soron következő kapcsolat' fogalom csak egyszer fordul elő Srila Prabhupada könyveiben, és ott sem találunk referenciát a fizikai jelenlétre a fogalommal kapcsolatban. Ha a fizikai jelenlét valóban életbevágó lenne akkor feltétlenül találtunk volna rá említést.
2. A 'soron következő' szavak szótári definíciója nem utal fizikai jelenlétre.
3. A 'soron következő' szavak szótári definícióját rá tudjuk ruházni egy olyan lelki tanítómesterre és könyveire aki már fizikailag nincsen jelen:

'a legfrissebb', 'közismert, gyakorolt vagy elfogadott', 'széleskörű', 'forgalomban van és jelenleg is érvényes'. (Collin Angol szótár)

Úgy tűnik, hogy a fenti definíciókat alkalmazni tudjuk Srila Prabhupadara és a könyveire.

4. A 'soron következő' megkeresése a legnagyobb mértékben teljesíthető Srila Prabhupada könyveinek elolvasásával:

„Ahhoz, hogy az ember részesüljön a *Srimad-Bhagavatam* igazi tanításában, a tanítványi láncolatban soron következő lelki tanítómesterhez kell fordulnia.”
(S.B. 2.9.7 magy.)

5. Srila Prabhupada a 'soron következő' szinonimájaként az 'azonnali *acarya*' fogalmat is használja. Az 'azonnali' szó jelentése:

'köztes állapot nélküli', 'a legközelebbi vagy legdirektebb hatás vagy kapcsolat'
(Collin angol szótára)

Ez lehetővé tenné egy közvetlen kapcsolatot Srila Prabhupadával minden köztes szint nélkül, tekintett nélkül a fizikai állapotra.

6. Mivel találunk példát arra, hogy a tanítványok még a guru fizikai jelenléte alatt avattak, azt gondolhatnánk, hogy nincsen közvetlen kapcsolat a soron következő státusz, és a fizikai jelenlét között. Azaz, ha a saját gurunk fizikai jelenlétében mi soron következők lehetnénk, akkor miért nem maradhatna egy eltávozott *acarya* is a soron következő. A soron következők kiemelkedése úgy tűnik, hogy független a fizikai megfontolásoktól. Ha mégis függnének tőle, akkor azt nem mutattad meg, hogy hogyan függnek.

Mivel most Srila Prabhupada a soron következő kapocs vagy kapcsolat, ezért hozzá kell fordulnunk az avatásért.

Srila Prabhupada fizikai jelenlétének semmi köze sincsen a *diksa* transzcendentális folyamatához, ahogy ezt a könyveiben, leckéiben, beszélgetéseiben és leveleiben újból és újból és újból tisztázta:

„A fizikai jelenlét nem materiális.”
(Srila Prabhupada lecke, 1967/19/1)

„...az embernek a felszabadult lélekkel nem közvetlenül, fizikai úton kell kapcsolatba kerülnie, hanem azáltal, hogy a filozófián és a logikán keresztül megérti az élet problémáit.”
(S.B. 3.31.48)

„Szóval nekünk a vibráción és nem a fizikai jelenléten keresztül kell kapcsolatokat teremtenünk. Ez az igazi társulás.”
(Srila Prabhupada levél, 1967/19/1)

„Tehát lelki síkon megjelenés és eltávozás, nincs köztük különbség... lelki síkon nincsenek ilyen különbségek, megjelenés vagy eltávozás.”
(Srila Prabhupada lecke, 1973/13/12)

„Nekünk a vibráción és nem a fizikai jelenléten keresztül kell kapcsolatot teremtenünk. Ez az igazi társulás.”
(Srila Prabhupada lecke Montreal, 1968)

„... az üzenetem jelenléte az az igazi hatás.”
(Srila Prabhupada levél, 1967)

Srila Prabhupada 1977-ig folyamatosan ezt tanította. Ha bárki is próbál minket meggyőzni arról, hogy a fizikai jelenlét és a lelki tanítómester elfogadása között létezik homomorfizmus, akkor a tanácsod szerint fogunk cselekedni. Nem fogunk megbízni benne.

Bárki aki: napi tizenhat kört japázik, olvassa Srila Prabhupada könyveit, és szigorúan követi a négy szabályt, az felterjeszhető *ritvik* avatásra. Srila Prabhupada akárhány ilyen őszinte lelket avatott tanítványaként elfogad. Nekünk csak meg kell szerveznünk az egészset.

Srila Prabhupada: Ki az én tanítványom? Először szigorúan kövesse az előírt szabályokat.

Disciple: Amíg követi addig...

Srila Prabhupada: Addig minden rendben.

(Srila Prabhupada reggeli séta , Detroit, 1976/13/6)

1. Az elfogadott forrásokból származtatott érvek

Most vágjunk is bele a vita középponti témájába. A végső instrukcióra.

Érdekes módon teljes önbizalommal, a Május 28.-i beszélgetésre hivatkozol, mint 'végső instrukcióra'; viszont ahogy vetettünk egy pillantást a teljes mértékben hitelesített BBT naptárra, azt találtuk, hogy Július két hónappal május **után** következik.

Azt állítod, hogy a július 9-i utasítást, és a *ritvik* rendszer létrehozását mindenki elfogadja. A mi tapasztalataink szerint viszont a *bhakták* többsége még nem is hallott a július 9.-i levélről azelőtt, hogy mi azt megmutattuk volna nekik, és meglepetten olvassák azt végig. (Még neves GBC tagok is állítják, hogy ezelőtt még sosem látták). Miután elolvasták és megértették azt, hogy ez az egyetlen a mozgalomnak címzett, az avatás jövőjével kapcsolatos Srila Prabhupada által aláírt határozat, nagyon sok *bhakta* elkezd szimpatizálni a p.s. *ritvik* rendszerrel. Persze erre azt tudod mondani, hogy ők csak befolyásolható ostoba emberek. De inkább ne ítélkezzünk ilyen elhamarkodottan.

A Május 28.-i beszélgetés

Visszatérve a májusi beszélgetésre, Srila Prabhupadat először az avatások jövőjéről kérdezték, főleg arra vonatkozóan amikor, ő már nem lesz jelen. Azt mondja, hogy néhány tanítványát ki fogja nevezni képviselői *acaryaknak* vagy *ritvikeknek*. Ezután válaszol néhány a guru és tanítvány kapcsolatára vonatkozó kérdésre. Ezt szokása szerint elsősorban harmadik személyben teszi. Majd Srila Prabhupada azzal fejezi be, hogy akkor lesznek guruk ha ő arra utasítást ad, és ha ezt esetleg megtenné akkor azok a tanítványainak a tanítványai lennének. Nézd csak végig.

Srila Prabhupadanak, az '**én utasításomra**', '**de az én utasításom szerint**' és '**amikor én utasítom**' szóösszetételek használatából félreérthetetlenül kitűnik az, hogy nem ez lehetett a rendes utasítás. Ha Srila Prabhupadanak valóban ez lett volna az igazi utasítása a guruvá váláshoz, akkor azt vártuk volna el Srila Prabhupadatól, hogy valami ilyesmit mondjon 'Most utasítom minden tanítványomat, hogy az eltávozásom után *diksa* guruk legyenek'. Ez egy erős bizonyíték lenne a te M.A.S.S koncepciódra. De sajnálatos módon a beszélgetésben elhangzottak, még meg sem közelítenek egy ilyen kijelentést, vagy bármilyen ezzel kapcsolatosat. Ezt te is biztosan látod!

Néhányan azzal érvelnek, hogy az Úr Caitanya maga már a 16-dik században kiadta az utasítást a guruvá váláshoz. Amint már a korábbiakban megtárgyaltuk ez leginkább a *siksára* és nem a *diksára* vonatkozik. Miért mondaná azt Srila Prabhupada, hogy 'de az én utasításom szerint', ha az utasítás már egyszer ki lett adva? Ennek semmi értelem nem lenne. Miért ítélné el az istentestvéreit azért, mert *acaryak*ként pózolnak, és tanítaná azt, hogy csak akkor lehet avatni, hogyha arra konkrét felhatalmazást kapunk az előző *acaryától*? Erről ennyit.

A Végső Utasítás

Most térjünk a tényleges 'végső utasításra', azt amelyet július 9.-én több mint száz GBC és templom presidenthez jutattak el. Ezzel azt találjuk, hogy Srila Prabhupada a korábbi kijelentéseivel szorítkozva járt el.

Néhány *ritviket* választott arra, hogy 'mostantól' az ő nevében avassanak. A végső utasításban még egy halvány sugallat sem utal *diksa* gurukra. A levél nem azt mondja, hogy 'ennek a rendszernek az eltávozásomkor meg kell szűnnie' vagy 'ez egy ideiglenes állapot a betegségem miatt' vagy 'az eltávozásom után a Tusta Krisnához írt levelemben találjátok meg a további instrukcióimat'. Tehát csak arra tudunk következtetni, hogy ennek a rendszernek folytatódnia kellett. Amint már korábban megmutattuk, Srila Prabhupada folyton azt tanította, hogy az ő fizikai jelenléte, nem materiális. Vagyis Srila Prabhupada fizikai eltávozásának nincsen semmi köze a július 9.-i utasításhoz. Sőt az egész *ritvik* rendszer működéséhez nem kellett Srila Prabhupada fizikai részvétele, ekkor viszont miért lenne a rendszerre bármilyen hatással is a fizikai eltávozása?

- **Honnan veszed azt az állítást, hogy Srila Prabhupada a rendszert csak az eltávozásáig szerette volna működésbe hozni?**

Tehát összefoglalva, te magad és a GBC azt próbáljátok velünk elfogadtatni, hogy Srila Prabhupada vette a sok fáradságot a több mint száz levél szétküldéséhez az egész mozgalomban egy olyan témáról, amelyről a GBC testület meg se kérdezte őt, és amelynek csak négy hónapig volt érvénye. A téma lévén, az avatás az ő fizikai jelenlétében.

És ezzel egyidőben, a legfontosabb kérdésben, azaz amelyet Satsvarupa Goswami és minden GBC konkrétan megkérdezett, hogy milyen lesz az avatási rendszer az eltávozását követező tízezer évben, csöndben marad. Semmi írott instrukció a templom presidenteknek, semmilyen utasítás a GBC-nek, semmilyen aláírt levél. Ez a feltevés annyira abszurd, hogy nehezen hihető.

Persze ezek után azzal védekezhethetünk, hogy nem is kellett neki írnia semmilyen levelet az eltávozása utáni avatással kapcsolatban, hiszen korábban már annyiszor elmagyarázta részletesen a teendőket.

De ez az állítás további abszurdumokat vet fel.

Ha Srila Prabhupada tanításai a *parampara* folytatásáról a távollétében, annyira kristály tiszták lettek volna egy teljes évtizedig, mint ahogy azt te állítod, annyira tiszták, hogy még ki sem kellett volna adnia a témával kapcsolatos konkrét határozatot a mozgalomnak, akkor meg minek küldött a GBC egy speciális delegációt az ágyához? Egy olyan delegációt akinek az egyetlen célja az volt, hogy megtudják mi lesz az avatásokkal Srila Prabhupada eltávozása után! Szerinted, ők csak ostoba kérdéseket tettek fel. Srila Prabhupadanak nem volt jó az egészsége, arra készült már, hogy elhagyja a bolygót, és itt látjuk a legfelsőbb embereit, ahogy odasereglenek a szobájába olyanokkal faggatni, amiket te úgy állítasz be, mint olyan alap dolgokat, hogy 'mi az a sárga izé a homlokodon?' és 'miért hordod ezeket a sárga ruhákat?'. Azt az érzetet kelted, hogy egy *parampara* folytatásának a módja annyira triviális, hogy bármilyen Jancsi, Zoli vagy Laci tudna rá válaszolni. Ekkor viszont miért kellett a legfelsőbb vezetőknek ezzel zaklatnia Srila Prabhupadot?

Ha annyira világos lett volna neked és mindenki másnak, hogy Srila Prabhupada miként akarta a dolgokat működni az eltávozása után, akkor meg miért kellett teljesen szétverni a zóna *acarya* rendszert tíz évre rá?

Az egyedüli példák arra, amikor Srila Prabhupada említ olyat, hogy a tanítványai avathatnak, azok az ambiciózus elhajló bhaktákhoz, mint Tusta krisnahoz írt levelekben találhatók. Olyan aláatos *bhakták* akik egyszerűen csak végezték a szolgálatukat, sosem kaptak ilyen leveleket, amelyek a ragyogó jövőjüket vetítették elő mint avató guruk. Srila Prabhupada az egészségtelenül ambiciózus *bhakták* (beleértve Hamsaduttat) előtt, felcsillantotta néha a guru jogart. Ezt talán azért tette, hogy még egy kicsit tartsa tovább őket az odaadó szolgálat végzésében.

Most már nyilvánvaló, hogy:

Nem módosíthatjuk a július 9.-i utasítást olyan dokumentumokra alapozva, amelyekhez az utasítás címzettjeinek nem volt hozzáférése.

Az egy fajta csalás lenne. Azok a levelek amelyekből idézel Srila Prabhupada eltávozása után sokáig nem lettek kiadva, és ezáltal nem lehet közvetlen hatásuk a kérdésre. Ezek a levelek esetleg szolgálhatnának támasztó bizonyítékként, hogyha lenne nálad egy az egész mozgalomnak címzett Srila Prabhupada által aláírt határozat a M.A.S.S létrehozására. Sajnos viszont úgy tűnik, hogy nincs ilyen levél a birtokodban.

Őszintén, a tézised úgy tűnik, hogy nem áll nagyon szilárd alapokon, ugye?

Úgy tűnik eljött annak az ideje, hogy a dolgokat más szemszögből nézzük.

Srila Prabhupada egyedülálló. Korábban soha nem volt egy világ *acarya*. Egy korábbi *acarya* sem jelentette ki azt, hogy az ő könyvei lesznek a következő tízezer év törvénykönyvei. Korábban soha nem létezett az ISKCON-hoz hasonló. Srila Prabhupada a saját példáját hozta létre.

NINCSEN 'SIMA VANÍLIA'.

Tehát marad nekünk egy egyedülálló *acarya*, aki arra utasította a tanítványait, hogy 'mostantól' egy *ritvik* rendszert működtessenek. Miért hagyták abba?

2. Nyelvi érvek

Te magad úgy gondold, hogy a *ritvik* rendszernek Srila Prabhupada eltávozása után nem kellett volna folytatódnia, mivel a levélben nem jelennek meg ezek a szavak – 'ez a rendszer az eltávozásom után folytatódni fog.' Kérjük gondold végig a következő pontokat:

1. A július 9.-i levél azt sem állítja, hogy a *ritvik* rendszernek – 'Srila Prabhupada eltávozása után abba kell maradnia', mégis ragaszkodsz ahhoz, hogy abba kellene, miért?
2. A levél azt sem állítja, hogy a *ritvik* rendszernek – 'Srila Prabhupada jelenlétében is működni kell', mégis ragaszkodsz ahhoz, hogy helyes volt a jelenlétben is működtetni, miért?
3. A levél azt sem állítja, hogy a *ritvik* rendszernek – 'Srila Prabhupada eltávozásáig' kell működni, mégis ragaszkodsz ahhoz, hogy csak az eltávozásáig kellett volna működni, miért?
4. A levél azt sem állítja, hogy a *ritvik* rendszernek bármikor is abba kéne maradnia, mégis erősen ragaszkodsz ahhoz, hogy abba kéne hagyni, miért?

Összefoglalva, a következőkhöz ragaszkodsz:

- a) A *ritvik* rendszernek meg kell állnia.
- b) Srila Prabhupada eltávozásával meg kell állnia.

Sem az **a)** sem a **b)** kijelentés nem tűnik fel a július 9.-i levélben. Ezek teljes mértékben a te

koholmányaid. A 'sima vanília *parampara* rendszer' által ihletett koholmány, amely, ahogy azt tisztán bemutattuk egy másik a saját képzeletből született fikció, valóságos alapok nélkül.

A te érved az, hogy mivel a levél nem tünteti ki konkrétan azt az időintervallumot amíg a rendszernek működni kell, ezért az eltávozáskor le kell állnia. **Ebben nincsen semmi logika**, sőt azt mondhatjuk, hogy egy klasszikus érveléses baklövés. A levél azt sem állítja, hogy a *ritvik* rendszert augusztus vagy szeptember után is követni kéne, és mégse tiltakozol az ellen, hogy akkor is működött.

A levél azt sem írja elő, hogy a *ritvik* rendszert július 9-én is követni kéne, vagyis a te logikád szerint, egyáltalán nem kellett volna követni.

Még ha elfogadjuk azt is, hogy a 'mostantól' legalább az utasítás kiadásától számított legalább első nap végéig tart, azt sem állítja, hogy július 10-én kéne követni, azaz talán már akkor le kellett volna állítani.

A rendszerhez hozzárendelt követelésed az, hogy egy előre meghatározott időtartam lesz a működési ideje. Ennek a saját követelésednek mondasz ellent, amikor elfogadod 128 különböző 24 órás időintervallumra (négy hónapra) elfogadod a működését. A levélben a 128 időtartam egyike sincs megemlítve, mégis ebben az időkeretben boldogan tartod magad a *ritvik* rendszerhez.

Hacsak nem úgy választjuk meg a 'mostantól' szó jelentését mint 'meghatározatlan ideig', akkor a rendszert egy bármely július 9. utáni időpontban megállíthatnánk. Miért pont az eltávozást válasszuk?

Sem Srila Prabhupadanak a 'mostantól' szónak a 86 feljegyzett használata során, sem az angol nyelv történelmében nem találunk olyat, hogy a 'mostantól' szónak a következő jelentést adták volna:

'Minden olyan időtartam egy olyan ember eltávozásáig aki kiadott egy határozatot'

Ennek ellenére te ragaszkodsz ahhoz, hogy a szó ezt kellett, hogy jelentse amikor a július 9.-i levélben használták. Az ehhez való ragaszkodásod, a *parampara* működéséről vallott téves koncepcióból ered. Ez a rossz koncepció, a M.A.S.S-hoz (amelynek önmagában nincs semmilyen alapja) történő nyilvánvaló közeledéssel együtt a lelki tanítómestered egyenes kérésének az általad történő csúrését, csavarását okozza. Ez nem egy egészséges helyzet.

Még a Juhu beach példád sem értékelhető, mivel a séta a parton megszakad, nem feltétlenül halállal, hanem valamilyen külső körülmény folytán, amely lehetetlenné tenné a további sétát. Például átrepülni egy másik országba. ha valami lehetetlen, akkor szóba sem jöhet a teljesítése. Az egyetlen dolog amire érvényes a példád, az az, hogy egy instrukciót addig kell követni amíg az lehetséges.

Amint már említettük, Srila Prabhupada eltávozása nem egy olyan külső körülmény volt amely ellehetetlenítené a *ritvik* rendszer működését, vagy azt lehetetlenné tenné, mivel Srila Prabhupada a rendszert direkt úgy állította fel, hogy az ő fizikai részvétele nélkül is működőképes legyen.

Abba viszont bele egyezünk, hogy 9500 év múlva, miután az utolsó *ritviket* is elégették, valószínűleg külső körülmények akadályozták az instrukció további működését. Addig a napig, mi tényleg úgy érezzük, hogy a rendszernek további kéne futnia 'mostantól'.

Jelentésbeli problémák a 'mostantól' (henceforward) szóval

Azt állítod, hogy csak a 11 eredetileg kinevezett *ritvik* adhat avatás Srila Prabhupada nevében, és ezért nem vehetjük a 'mostantól' szó szerinti értelmezését, mivel valamikor ők is meg fognak halni. Mínt hogy az egyikőjük már meghalt és a többiek közül sokan eltértek, és továbbra is eltérnek. A fentiek miatt azzal érvelsz, hogy nem a levélnek nem vehetjük a *mukhya vritti*, vagy szó szerinti értelmezését.

Kérjük, hogy gondold végig a következő pontokat:

1. A Topanga Canyon beszélgetésben, Tamal Krisna Goswami elmeséli, hogy a következő kérdést tette fel, miközben a kiválasztott *ritvikek* listáját készítette elő:

Tamal Krishna: „Srila Prabhupada, ennyi lesz, vagy többeket is hozzá akarsz tenni?”

Srila Prabhupada: „Ahogy szükséges, később hozzá lehet tenni többeket is.”

(Piramis ház vallomások 1980/12/3)

Hogy esetleg néhány vagy talán az összes *ritvik* meghalt vagy komolyan eltértek, akkor az feltétlenül egy 'szükséges' körülmény lenne további *ritvikek* 'hozzáadásához'. Biztosra vesszük, hogy nem kételkednél Tamal Krisna Goswami vallomásában.

2. A július 9.-i levél így definiálja a *ritviket*: 'Az *acarya* képviselője'. Az teljes mértékben benne van a GBC hatáskörében, hogy kiválasszon vagy leváltson bárkit aki Srila Prabhupadat képviseli, legyenek azok Sannyasik, vagy templom presidentek vagy maguk a GBC tagok. Jelenleg képesnek tartják magukat *diksha* guruk kinevezésére, akik állítólag magának az Istenség legfelsőbb személyiségének közvetlen képviselői. Tehát feltétlenül lenne kapacitásuk néhány név-adó pap kiválasztására akik Srila Prabhupada nevében tevékenykednének.
3. A Július 9.-i levélben láthatjuk, hogy Srila Prabhupada 'mostantól' szándékozik a *ritvik* rendszert működésbe hozni. Srila Prabhupada a GBC-t a legfelső irányító szervvé alakította, amely képes volt fenntartani és moderálni az összes általa megkezdett rendszert. A *ritvik* rendszer volt az avatásra létrehozott rendszer. Ennek a rendszernek a fenntartása a GBC feladata, hozzátenni vagy elvenni embereket, ahogy azt az összes hatáskörükbe tartozó rendszerrel teszik.

4. Srila Prabhupada július 9.-én, 11.-én valamint 21.-én kiadott leveleinek a tartalma az 'eddig', 'mostanáig', 'kezdeti lista' stb. kifejezésekkel arra utal, hogy a kezdeti listához hozzálehet tenni többeket. Tehát biztosan fel kellett, hogy legyen állítva egy *ritvik* hozzáadási mechanizmus, amelyet eddig még nem használtak. Ha a GBC több *ritviket* nevezett volna ki, akkor az egész mozgalom számára szét lehetett volna küldeni egy újabb listát, és akkor semmi vitatni valónk nem lenne.
5. Még ha a fentieket továbbá az elődöd Tamal Krisna beismerését is pusztá spekulációként elutasítod, akkor is el kell fogadnod, hogy Srila Prabhupada azt akarta, hogy a fenti rendszert legalább harminc negyven évig érvényben maradjon. Legalább addig kéne működtetned a rendszert amíg az összes eredeti *ritvik* vagy meghalt, vagy eltért. Nem tudsz semmilyen alapot nyújtani, a határozat 1977 November 14.-én történő elutasítására.
6. A végakarattal (erre a következőkben rátérünk) együtt, elég nyilvánvaló, hogy Srila Prabhupada meghatározatlan időre szándékozta működésbe hozni a rendszert, úgy, hogy a GBC felülegyeli az egészet.
7. Nem vitatkoznál azzal a ténnyel, hogy Srila Prabhupada 'mostantól' akarta a GBC-t a mozgalom irányítójának a szerepében látni, és mégsem tapasztaljuk azt, hogy te kötözködnél velük minden alkalommal amikor egy új tagot választanak. Sőt azt sem látjuk, hogy azzal figyelmeztetnéd őket, hogy ha valamelyikük meghalna akkor sosem lehetne őt pótolni. Ha valaki ezt csinálná a mayapuri meetingeken, akkor néhány fehér *dhotiba* öltözött emberke nagy valószínűséggel kikísérné őt a templom területéről.
8. Ha lennél olyan nagylelkű, hogy alkalmaznád a 'lakóhely a gangeszon' elvedet ehhez a levélhez, akkor meggyőződésünk, hogy egyből látnád mik lehettek Srila Prabhupada szándékai.

Az az érved, hogy a még meglevő kinevezett *ritvikek* úgy gondolják, hogy a p.s. *ritvik* egy maszlag, az úgy ahogy van értékelhetetlen. Abból, hogy a tanítvány nem hajlandó követni a guru utasításait még nem következik logikailag, hogy maga az utasítás érvénytelen. Az ilyen visszautasítások, mind a tanítvány tulajdonságait tükrözik.

Úgy érezzük, hogy egy kicsit kemény voltál a 'puha' társainkkal. Elméletben mindig lehetséges az, hogy Krisna valamilyen módon közbelép és megengedi Srila Prabhupadanak, visszavonja a Július 9.-i utasítást. Ezt az alábbiakból láthatjuk:

Newsday Reporter: Most te vagy a vezető, a lelki tanítómester. Ki veszi majd át a helyedet?

Srila Prabhupada: Azt majd Krisna mondja meg, hogy ki veszi át a helyem.

(beszélgetés 1976/14/7)

Egy másik alkalommal:

Srila Prabhupada: Egyedül az Úr Caitanya veheti át a helyemet. Ő fog vigyázni a mozgalmamra.

(beszélgetés 1977/2/11)

Az, hogy egy csodaszzerű esemény következtében módosuljon a Július 9.-i határozat, az nyilván elég spekulatív. Mint 'kemény' *ritvikek*, mi kételkedünk ebben. Mindesetre az a legbiztosabb ha követjük Srila Prabhupada utasításait. Azokat amelyeket tényleg megadott, ahelyett, hogy azokra gondolnánk amelyek a jövőben jöhetnek, vagy még rosszabb: kitaláljuk a sajátunkat. A *paramparat* maga az Úr Krisna tartja fenn, így nem kell aggódnunk a fenntartásáról úgy ahogy a bolygók pályáinak a stabilitásáról sem kell. Egyik sincs benne a hatáskörünkben.

3. 'Ellenbizonyítékok hiányából származó érvek'

Egyetlen egy esetben hívjuk elő ezt az érvet, méghozzá akkor, ha azt mondják nekünk, hogy a *ritvik* ellentmond minden vaisnava tanításnak. Amikor megkérdezzük, hogy konkrétan melyik tanításnak mond ellent, akkor az a válaszuk, hogy mi 'klasszikus baklövést' csinálunk. Ezzel szó kavarással kell nekünk szembenéznünk.

Ahogy mondod, attól, hogy valami benne van a *sastráknban* még nem biztos, hogy Srila Prabhupada akarta volna. De ahogy te is lekicsinyítve megállapítod, a p.s. *ritvik* nem rúg fel semmilyen *sastrikus* elvet. Ez valamelyest megnyugtató azoknak a *bhakták*, akik a július 9.-i határozatot szó szerint szándékoznának értelmezni.

Azzal a lépéssel, ha elfogadnánk Arisztotelész anyukájának a szellemét, biztosan sértenénk a *sastra* előírásait, mivel ő nem egy felhatalmazott tagja a tanítványi láncolatnak, még kevésbé, a soron következő kapcsolat. Még ha úgy is halljuk, hogy vegetáriánus lehetett.

Az végakarát

Ez eddig a legérdekesebb próbálkozás, egy világos határozat újraértelmezésére, amivel mi valaha is találkoztunk.

Idézzünk először a te –'Logikai szükségszerűsége támaszkodó érveidből', amelyben kijelented azt, hogy csak azért mert Srila Prabhupada nem találta a tanítványait megfelelően képesítettnek, nem következik, hogy egy p.s. *ritvik* rendszert kellett volna felállítania.

„Ha minden tanítványát alkalmatlannak ítélte volna, megáldhatott volna egyet vagy akár többet is, hogy gyorsan tegyenek szert lelki tökéletességre. Vagy kijelenthetette volna, hogy attól kezdve maga

Krisna vagy a Bhagavatam vagy a szent név a lelki tanítómester. Vagy mindent rábízhatott volna Krisnára. A lényeg, hogy nem elegendő csupán beszélni arról, mit tehetett volna Srila Prabhupada, vagy hogy mi az, amit minden biztonnal tett. Azt kell néznünk, amit valóban csinált”.

Tökéletesen egyetértünk a fentiekkel. Látnunk, hogy valóban mit csinált Srila Prabhupada, hiszen abból következően, hogy nincsen 'sima vanília', Srila Prabhupada bármit csinálhatott. Az ágyhoz küldött GBC delegáció viszont azt bizonyítja, hogy halvány sejtelve sem volt senkinek Srila Prabhupada következő lépéséről.

Most ismét idézünk, a végakaratot valamint 'az én avatott tanítványom' szóösszetételt tárgyaló szakaszodból:

„És végül nem csupán szellemében válhat tanítványává, hanem a guru-*parampara* rendszerén keresztül avatott tanítványa lehet.”

Felmerülhet az a kérdés, hogyha bárki ténylegesen Srila Prabhupada 'avatott tanítványa' lehetne, akkor Durga nevében, miről vitatkozunk itt. Figyelemreméltó!

Ezután így folytatod:

„Ebben az értelemben, Srila Prabhupada kegyéből nemcsak az ő tanítványa lehet valaki, hanem Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati thakuráé, Srila Bhaktivinoda thakuráé, a hat Gosvamié és Srila Prabhupada vonalán az összes többi acaryáé is, egyazon időben.”

Tehát két opciónk marad, hogy ha elszeretnénk fogadni a tézised, íme (bármennyire idejét múlt is lenne):

1. Nincs abban semmi kivetni való, ha több mint egy avató lelki tanítómesterünk van. Ebben az esetben te egy félig-*ritvik*, vagy pontosabban többszörös-*ritvik* rendszerről beszélsz, és ezen rendszerben, egy újonnan avatott, a tanítványi láncolat minden előző tagjának a közvetlen tanítványa lesz;

vagy

2. Csak egy lelki tanítómester a megengedett. Ebben az esetben Srila Prabhupada a teljes *ritvik* rendszerről beszél –'az én avatott tanítványom'.

A *Caitanya Caritamritát* (C C. Adi Lila 1.35) lapozgatva azt találjuk, hogy tilos az, hogy több mint egy avató lelki tanítómesterünk legyen. A fentiek alapján tehát, az egyetlen lehetséges konklúzió az, hogy Srila Prabhupada, a p.s. *ritvik* rendszert fogalmazta meg a végakaratóban.

Ezek után azzal érvelhetsz, hogy amikor Srila Prabhupada és minden korábbi *acarya* tanítványának nevezte minket, te igazából *siksa* és nem *diksa* tanítványokra gondoltál. Sajnos az 'avatott' szó latba veti ezt az értelmezést. Továbbá mivel Srila Prabhupada a tanítványaira úgy utal mint a 'sajátjára', és nem úgy mint Srila Bhaktivinodéra, és mivel tilos a többszörös *diksa*, el kell utasítanunk a tézisedet, mint egy újabb kiszínezett koholmányt.

AZ 'AVATOTT TANÍTVÁNY' FOGALOM CSAK DIKSÁRA UTALHAT.

Így most már elég világos, hogy a végakaratot a július 9.-i levélnek az általunk és nem az általad nyújtott értelmezését támogatja. Srila Prabhupada nagyon sok ideig szándékozott még *diksa* guru lenni, sőt már mostantól.

A korábbi 'nyitott fejjel kell látnunk, hogy mit csinált valóban Srila Prabhupada, és nem amit szerintünk kellett volna csinálnia a mi helytelen spekulációkra alapozva' kijelentésedet szem előtt tartva, csak egy következtetésre tudunk jutni:

A VÉGAKARAT TÁMOGATJA A P.S. RITVIKET

Miután a fentiekben megtárgyaltuk a főbb témákat, néhány további ponttal és kérdéssel zárjuk le az ügyet.

1. Bizonyítékok szükségességéből származó érvek.

Kérlek mutass be nekünk, egy az egész mozgalomnak címzett, Srila Prabhupada által aláírt levelet amely:

- a) Megvétőzza az avatások jövőjéről szóló július 9.-i végső utasítást
- b) Kétségen felül megállapítja a M.A.S.S.-t, a működésével és minden velejárójával együtt.

2. Múltbeli előfordulás szükségességéből származó érvek .

Kérjük mutass példát az alábbiakra:

- a) Világos kijelentések Srila Prabhupada könyveiben arról, hogy mielőtt bármely instrukcióját véghez vinnénk, először le kell ellenőriznünk a Gaudiya Vaisnavizmus teljes történetét, hogy meggyőződjünk arról, hogy egy ezzel megegyező utasítást kiadtak és véghez vittek-e valamikor a múltban.

b) A *paramparánkban* korábban is volt olyan, hogy egy seregnyi *diksa* guru alá van rendelve egy bizottságnak, aki felhatalmazhatja, megvételéért és kirúghatja őket.

3. Logika szükségességéből származó érvek.

A hamis alapokról felépített logikai érvek használhatatlanok.

Elovdadt a jégkrém.

Kérjük mutass rá arra, hogy ebben az írásban mely érvek helytelenek logikailag.

4. Srila Prabhupada tanításaival való összeegyeztetés szükségességéből származó érvek.

Kérjük mutass példát az alábbiakra:

a) Srila Prabhupada kiad egy olyan instrukciót, amely csak az instrukciót kapó személyek számára hozzáférhetetlen dokumentumok elolvasásával érthető meg.

b) Srila Prabhupadanak olyan konkrét tanításai, amelyek ellentmondanak a p.s. *ritvik* rendszerrel.

Az egyik indokod a *samadhi*-utáni *ritvik* rendszer visszautasítására az, hogy Srila Prabhupada nem említi azt a könyveiben. De Srila Prabhupada a *samadhi* előtti *ritvik* rendszert sincs megemlíti könyveiben, és mégis úgy tűnik, hogy ezzel szemben nincsen semmi kifogásod. Az „említve van-e Srila Prabhupada könyveiben” egy ”. nem ide illő” érv. Srila Prabhupada nagyon sok máig működő irányító rendszert helyezett működésbe, amelyekről nem tesz említést a könyveiben.

Egy másik pont az, hogy Srila Prabhupada magáról az avatási szertartás lezajlásáról sem ír semmit a könyveiben. Miért gondolnád ekkor, hogy a *ritvik* név-adó funkciójáról, amely egy apró része a folyamatnak, írna konkrétan bármit is, hogyha még a ceremónia főbb részéről sem ír semmit? Ez vajon logikus?

5. Srila Prabhupada Végső instrukciójából származó érvek.

Kérjük, hogy lapozd fel a naptáradat és nézz utána a 'végső' szónak.

6. Srila Prabhupada akarata kifejezésének a hogyanjából származó érvek.

Srila Prabhupada sem a könyveiben sem az egész mozgalomnak intézett leveleiben nem írja le a M.A.S.S.-t.

Az egyetlen, az avatás jövőjével kapcsolatos, az egész mozgalomhoz intézett aláírt határozat a július 9.-i levél, és ez a levél a p.s. *ritvik* rendszert alapozza meg.

7. Az új doktrínák visszautasításának szükségességéből származó érvek.

A *ritvik* rendszer 1977-ben kezdte el a működését. Srila Prabhupada személyesen indította el, azzal, hogy 'mostantól' működjön.

A M.A.S.S-t két fázisban vezették be. Az első fázis 1978 márciusában vette kezdetét. A második módosított verzió 1987 körül kezdte működését. Srila Prabhupada egyik rendszert sem fogalmazta meg 1977 előtt.

Ezzel befejeztük a válaszunkat, az írásodra. Köszönjük az idődet, és a figyelmedet.

Ismét hangsúlyozzuk, hogy a *ritvik* rendszernek egy sokkal mélyebb bemutatásán fáradozunk, amelyet elkészülte után örömmel továbbítanánk neked.

Szívesen várjuk bármely a fenti pontokkal kapcsolatos visszajelzésedet.

Az egész ISKCON-ban nap mint nap, énekelünk imákat Srila Prabhupadanak, és dicsőítjük őt mint a lelki tanítómesterünket. Az ő könyvei adják az erőt a prédikáláshoz, és vonzzák be a bhaktákat akik felajánlják az életüket az úrnak. Srila Prabhupada előírta, hogy minden templomban avassák be az ő murtiját, és minden nap ajánljanak neki guru puját. Ő a mi örökkévaló sad-gurunk, a mi avató lelki tanítómesterünk. Rajta keresztül előbb utóbb találkozhatunk majd Krisnával. Alázatosan kérjük, hogy gondold át még egyszer, a Srila Prabhupada mozgalomnak intézett végső utasításával kapcsolatos álláspontodat.

Mi tisztában vagyunk azzal, hogy te Srila Prabhupadanak egy őszinte követője vagy, és úgy gondold, hogy a p.s. *ritvik* egy eretnek rendszert, amelyet pápai szigorral kell eltiporni. De kérünk téged, hogy imádkozzál Srila Prabhupadahoz az üggyel kapcsolatos véleményéért. Ha mélyen imádkozol akkor biztosak vagyunk abban, hogy azon nyomban válaszolni fog.

Meglehet, hogy az ISKCON vezetői nem fognak ránk hallgatni, de rád biztosan fognak. Te visszatérhetnél az ISKCON-t a helyes vágányra és ezáltal nagy örömet tudnál okozni Srila Prabhupadanak.

Kérjük bocsáss meg nekünk ha bármilyen sértést is elkövettünk. Bármennyire összezavartnak is tartasz minket, mi csak jót akarunk.

Jó egészséget kívánunk.

Énekeld: *Hare Krisna, Hare Krisna, Krisna Krisna, Hare Hare,
Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare* - és légy boldog!